

Det er en mærkelig Skæbne, de Forslag om kommunal Grundskyld, der har været fremsat, har haft her i Rigsdagen. Den første Gang der fremkom et Forslag om kommunal Grundskyld her i Folketinget, var i 1920, da daværende Indenrigsminister Rode fremsatte sit Forslag om kommunal Grundskyld, samtidig med at der blev fremsat Forslag om Grundskyld til Staten. Forslaget om Grundskyld til Staten naaede at komme til første Behandling, men Lovforslaget om kommunal Grundskyld naaede ikke en Gang saa langt, idet vi fik Ministerskifte den 29. Marts. Anden Gang der blev fremsat Lovforslag om kommunal Grundskyld, var i Februar 1921, da Lovforslag paa ny blev forelagt af det radikale Venstre. Daværende Indenrigsminister Sigurd Berg oplyste ved Lovforslagets første Behandling i 1921, at Ministeriet var i Gang med at udarbejde et nyt Lovforslag, der vilde blive fremsat, saa snart Resultaterne af den Vurdering forelaa, der paa det Tidspunkt var ved at blive foretaget ud over Landet, og Indenrigsministeren henstillede at afvente dette Tidspunkt. Det nævnte Lovforslag gik derefter til et Udvalg, men der foretoges ingen Realitetsbehandling i Udvalget, Lovforslaget naaede aldrig frem til anden Behandling.

I 1922 udarbejdede daværende Indenrigsminister Kragh et Lovforslag om kommunal Grundskyld. Dette Lovforslag blev sendt til Erklæring til de kommunale Organisationer. Naar Lovforslaget ikke kom frem her i Folketinget, tror jeg i hvert Fald at turde sige, at det ikke skyldtes de Erklæringers Indhold, som blev afgivet af de kommunale Organisationer; jeg tror heller ikke, det skyldtes daværende Indenrigsminister Kragh, at Lovforslaget ikke kom frem, jeg ved nemlig, at Indenrigsministeren havde udtalt, at selv om det ikke lykkedes at faa Forslaget ud til Erklæring hos de kommunale Organisationer, vilde det alligevel blive fremsat. Forslaget kom imidlertid ikke frem; om Grunden dertil er den, at enkelte indenfor Venstre ikke er helt begejstrede for Tanken om kommunal Grundskyld, eller den — hvad der har været nævnt her i Dag —, at det konservative Folkeparti var meget stærke Modstandere og ikke vilde tillade, at Venstres Regering under Sam-

arbejdet fremsatte et Lovforslag om kommunal Grundskyld, ved jeg ikke, men det kan ikke skyldes de Udtalelser, der kom fra de kommunale Organisationer.

Da der imidlertid, som nævnt, intet Lovforslag kom fra Regeringen, fremsatte det radikale Venstre paa ny sit Lovforslag; det kom til første Behandling og blev henvist til et Udvalg, hvorfra det imidlertid ikke vendte tilbage. Ogsaa i 1923 var der Lovforslag fremme i Folketinget om kommunal Grundskyld, idet det fra radikal Side blev udtalt, at naar vi skulde have en samlet Revision af de personlige Skatter til Kommunen, skulde have alle disse Skattebestemmelser samlet i een Lov, vilde det være rigtigt samtidig at optage Forhandlinger om at faa Ejendomsbeskatningen til Kommunerne ind i den samme Lov.

Jeg har nævnt dette, fordi det deraf fremgaar, at Spørgsmaalet om kommunal Grundskyld har været drøftet her i Folketinget i de sidste 4 Aar; lige fra 1920 har der været fremsat positive Lovforslag, og de fire sidste Indenrigsministre har beskæftiget sig med at faa gennemført en Lov, hvorefter de nuværende Skatter paa fast Ejendom til Kommunerne blev afløst af en Grundskyld.

Formanden: Er det ærede Medlem nær ved Afslutningen af sit Foredrag?

Henningsen: Nej.

Formanden: Jeg skal da afbryde Forhandlingerne.

Næste Møde holdes i Morgen, Torsdag den 8. Januar, Kl. 1 med følgende Dagsorden:

Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Lov om kommunale Ejendomsskatter.

Mødet hævet Kl. 4.